

5. Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΣΤΟ ΟΥΡΑΝΙΟ ΑΓΙΑΣΤΗΡΙΟ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Διά τούτο και ο Θεός υπερέψωσεν αυτόν, και εχάρισεν εις αυτόν όνομα το υπέρ παν όνομα, διά να κλίνη εις το όνομα του Ιησού παν γόνου επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων.» Φιλιππησίους 2/β' 9,10.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ρωμ. 8/η' 3, Ιωάν. 1/α' 29, Αποκ. 5/ε' 12, Εβρ. 7/ζ' 1-28, 9/θ' 11-15, Λευιτ. 16/ις' 13, Εβρ. 9/θ' 20-23.

Στην προς Εβραίους επιστολή διαβάζουμε για το ουράνιο Αγιαστήριο «όπου ο Ιησούς εισήλθεν υπέρ ημών πρόδρομος, γενόμενος αρχιερέυς εις τον αιώνα κατά την τάξιν Μελχισεδέκ» (Εβρ. 6/ς' 20). Στην Αγία Γραφή, και ιδιαίτερα στην Καινή Διαθήκη, είναι ξεκάθαρο το έργο του Χριστού ως Αρχιερέα στο ουράνιο Αγιαστήριο – ένα έργο το οποίο ξεκίνησε μόλις ολοκλήρωσε το εξιλεωτικό Του έργο εδώ στη γη (δείτε Εβρ. 10/ι' 12). Αυτήν την εβδομάδα θα εξερευνήσουμε την διακονία του Χριστού στο ουράνιο Αγιαστήριο. Το μεσιτικό Του έργο είναι σημαντικό για την προετοιμασία του λαού στις έσχατες ημέρες. Γι' αυτό, μας έχει δοθεί αυτή η σημαντική προειδοποίηση: «Ο λαός του Θεού οφείλει να κατανοήσει σε όλη του την έκταση το θέμα του αγιαστηρίου και της διερευνητικής κρίσης του ουρανού. Ο καθένας χρειάζεται να αποκτήσει προσωπική γνώση της αρμοδιότητας και του έργου του Μεγάλου Αρχιερέα μας. Διαφορετικά είναι αδύνατον να εξασκήσει κανείς την πίστη την τόσο απαραίτητη στην εποχή μας και να αναλάβει τη θέση που του προορίζει ο Θεός.» Ε. Χουάιτ, Τ.Π.Σ. σ. 582.

Τι κάνει ο Χριστός για εμάς στο ουράνιο Αγιαστήριο, και γιατί αυτό το έργο είναι ιδιαίτερα σημαντικό να γίνει κατανοητό από εμάς στις έσχατες ημέρες;

Κυριακή 29 Απριλίου

Η ΥΠΕΡΤΑΤΗ ΘΥΣΙΑ

Η μελέτη της υπέρτατης θυσίας του Χριστού βοηθάει τους πιστούς να προετοιμαστούν για τον έσχατο καιρό. Συνήθως οι άνθρωποι κοιτάζουν τον στόχο που έχουν μπροστά τους, και αυτό είναι λογικό. Καλό όμως είναι να συνειδητοποιήσουμε ότι ο δικός μας στόχος είναι πίσω, στον Γολγοθά. Ο στόχος που επιτεύχθηκε από τον Ιησού για εμάς, είναι αμετάκλητος, τετελεσμένος, και μας δίνει την βεβαιότητα για τον τελικό σκοπό μπροστά μας.

Διαβάστε Ρωμ. 8/η' 3, Α' Τιμ. 1/α' 17, 6/ς' 16, Α' Κορ. 15/ε' 53. Γιατί ο Θεός έστειλε τον Υιό Του στον κόσμο;

.....

Ο Θεός έστειλε τον Χριστό να γίνει προσφορά περί αμαρτίας για να καταδικάσει την αμαρτία της σάρκας. Τι σημαίνει αυτό; Ως Αθάνατος ο Χριστός δεν μπορούσε να πεθάνει. Γι' αυτό, ο Κύριος έγινε άνθρωπος, έλαβε δηλαδή θνητό σώμα ώστε να μπορέσει να πεθάνει στη θέση μας. «Όστις εν μορφή Θεού υπάρχων, δεν ενόμισεν αρπαγήν το να ήναι ίσα με τον Θεόν, αλλ' εαυτόν εκένωσε λαβών δούλου μορφήν, γενόμενος όμοιος με τους ανθρώπους. Και ευρεθείς κατά το σχήμα ως άνθρωπος εταπείνωσεν εαυτόν, γενόμενος υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυρού» (Φιλιπ. 2/β' 6-8). Με τρόπο τον οποίο γνωρίζει μόνο ο Θεός, η Θεϊκή φύση του Χριστού δεν πέθανε στο σταυρό. Με κάποιο τρόπο που δεν μπορούμε να αντιληφθούμε, η Θεότητα του Ιησού παρέμεινε αδρανής κατά την διάρκεια των εννέα μηνών της εγκυμοσύνης, αλλά και των ημερών που βρισκόταν στον τάφο. Δεν χρησιμοποίησε ποτέ τις Θεϊκές Του ιδιότητες για να διευκολύνει την ζωή Του και την διακονία Του στη γη.

Διαβάστε Λουκ. 9/θ' 22. Τι καταλαβαίνουμε για την σκοπιμότητα του θανάτου του Χριστού;

.....

Ο Χριστός γεννήθηκε για να πεθάνει. Ήξερε πολύ καλά ότι θα αντιμετώπιζε χλευασμό, μαστίγωμα και σταυρικό θάνατο. Αυτήν την απaráμιλλη αγάπη δεν θα μπορέσουμε ποτέ να την κατανοήσουμε πλήρως.

ΣΚΕΨΗ: Τι άλλο μπορούμε να κάνουμε μπροστά σ' αυτήν την αγάπη από το να προσκυνήσουμε και να λατρέψουμε τον Θεό με πίστη και υπακοή; Τι δείχνει η Σταυρική θυσία για την αναξιοτητα των ανθρώπινων αρετών;

Δευτέρα 30 Απριλίου

Ο ΑΜΝΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Διαβάστε Ιωάν. 1/α' 29, Αποκ. 5/ε' 12, 13/ιγ' 8. Ποιο κοινό σημείο έχουν αυτά τα εδάφια, και πώς μας βοηθάει να κατανοήσουμε το σχέδιο της σωτηρίας;

.....
.....
.....
.....

Όταν ο Ιωάννης ο Βαπτιστής αποκάλεσε τον Ιησού «Αμνό του Θεού», στην πραγματικότητα έκανε αναφορά στο Αγιαστήριο και στον θάνατο του Χριστού για την αμαρτία καθώς με τη θυσία Του εκπληρώθηκε ο σκοπός όλων των θυσιών για την εξιλέωση της αμαρτίας. Πράγματι, και στα τέσσερα Ευαγγέλια διαβάζουμε για τον Ιησού ως τον Αμνό του Θεού που επωμίζεται τις αμαρτίες του κόσμου.

Η ιστορία όμως του Ιησού και το έργο Του για την σωτηρία μας δεν τελειώνει στα Ευαγγέλια με τον θάνατο και την ανάστασή Του. Από την αρχή, η προς Εβραίους επιστολή αναφέρεται στον Χριστό ως τον Αρχιερέα που, μετά την εξιλεωτική Του θυσία ως Αμνός, βρίσκεται στο ουράνιο Αγιαστήριο. Μετά την πρώτη αναφορά του Ιησού να κάθεται στα δεξιά του Πατέρα (Εβρ. 1/α' 3) στα επόμενα κεφάλαια της επιστολής αναφέρεται ως Αρχιερέας. Περισσότερες λεπτομέρειες σχετικά με το έργο Του στο ουράνιο Αγιαστήριο διαβάζουμε στην Εβρ. 7/ζ' 1-28.

Διαβάστε Εβρ. 7/ζ' 1-28. Τι λείπει εδώ ο συγγραφέας για τον Ιησού;

.....
.....
.....
.....
.....

Το νόημα των εδαφίων είναι ιδιαίτερα βαθύ και πλούσιο. Διαβάζουμε πως ο Ιησούς Χριστός «έχει αμετάθετον την ιερωσύνην» (εδ. 24) σε αντίθεση με τους απογόνους του Ααρών. Τώρα, αντί για επίγειο ιερατείο σε επίγειο αγιαστήριο, έχουμε έναν Ουράνιο Αρχιερέα που ιερατεύει στο ουράνιο Αγιαστήριο. Επομένως, καθώς εστιάζουμε το βλέμμα μας στον Ιησού, μπορούμε να Τον δούμε ως τον Αρχιερέα μας στο ουράνιο Αγιαστήριο.

Τρίτη 1 Μαΐου

Ο ΑΡΧΙΕΡΕΑΣ ΜΑΣ

Διαβάστε Εβρ. 7/ζ' 24-27, 8/η' 6. Τι σπουδαία ελπίδα μας δίνεται σ' αυτά τα εδάφια;

.....

.....

Ο Χριστός μπορεί να μας σώσει λόγω κάποιων προσόντων που κανένας ιερέας δεν μπορούσε να έχει. Είναι Θεός, και έχει την εξουσία να συγχωρεί τις αμαρτίες. Η ιεροσύνη Του είναι αμετάθετη. Μεσιτεύει για τον λαό Του με την ίδια ευσπλαχνία όπως όταν θεράπευε τους ασθενείς και ανακούφιζε τους περιθωριοποιημένους. Είναι άνθρωπος, αλλά γεννήθηκε αναμάρτητος, και παρέμεινε έτσι. Και ως αναμάρτητος πέθανε κάτω από το βάρος των αμαρτιών όλων των ανθρώπων. Επομένως, μόνο Αυτός, ως Θεάνθρωπος μπορεί να μεσιτεύσει για τους αμαρτωλούς στο ουράνιο Αγιαστήριο. Από αυτά τα εδάφια βλέπουμε ότι η θυσία του Χριστού ήταν παντοτινή. Μία μόνο θυσία που ήταν αρκετή να φέρει την σωτηρία σε όλους τους ανθρώπους. Άλλωστε, αν αναλογιστούμε το Ποιος πέθανε στο σταυρό, πως είναι δυνατόν η προσφορά αυτή να μην είναι για όλους τους ανθρώπους;

Διαβάστε Εβρ. 9/θ' 11-15. Τι κατόρθωσε ο Χριστός για εμάς μέσω του θανάτου Του και της διακονίας Του τώρα στον ουρανό;

.....

.....

.....

Στην Εβρ. 9/θ' 12 διαβάζουμε ότι ο Χριστός απέκτησε «αιωνίαν λύτρωσιν». Η λέξη «λύτρωση» έχει την έννοια της απελευθέρωσης. Τον ίδιο όρο συναντάμε και στον Λουκ. 1/α' 68 όταν ο Ζαχαρίας δήλωσε ότι ο Θεός «επεσκέφθη και έκαμε λύτρωσιν εις τον λαόν αυτού». Η αναφορά στο αίμα του Χριστού – στο αίμα της τέλει θυσίας – δείχνει πως ο Χριστός, ως ο εξιλαστήριος Αμνός, έφερε την λύτρωση, την απελευθέρωση. Και τα σπουδαία νέα του ευαγγελίου είναι ότι η θυσία του Χριστού έγινε για εμάς, και είναι αποτελεσματική σε όλους όσους την αποδέχονται.

ΣΚΕΨΗ: Μείνετε στην ιδέα ότι ο Χριστός απέκτησε αιωνία λύτρωση για εμάς, και μπόρεσε να ξεκινήσει το έργο Του στο ουράνιο Αγιαστήριο. Τι ελπίδα μας δίνει το έργο που κάνει ο Χριστός για εμάς στο ουράνιο Αγιαστήριο;

Τετάρτη 2 Μαΐου

Ο ΜΕΣΙΤΗΣ ΜΑΣ

Αν και η αμαρτία δημιούργησε ένα τρομερό χάσμα μεταξύ Θεού και ανθρώπου, μέσω του εξιλαστήριου θανάτου του Χριστού μπορούμε να έρθουμε ενώπιον του Θεού και να έχουμε συνεχή πρόσβαση σ' Αυτόν. Δείτε Εφες. 2/β' 18, Α' Πέτρ. 3/γ' 18.

«Να κρατήσωμεν την προκειμένην ελπίδα· την οποίαν έχομεν, ως άγκυραν της ψυχής ασφαλή τε και βεβαίαν, και εισερχομένην εις το εσωτερικόν του καταπετάσματος, όπου ο Ιησούς εισήλθεν υπέρ ημών πρόδρομος, γενόμενος αρχιερεύς εις τον αιώνα κατά την τάξιν Μελχισεδέκ» (Εβρ. 6/ς' 18-20). Σύμφωνα μ' αυτά τα εδάφια, τι έκανε ο Ιησούς για εμάς;

.....

.....

.....

Διαβάστε Εβρ. 9/θ' 24. Τι περιλαμβάνει το έργο του Χριστού;

.....

.....

.....

Ο Ιησούς ως πρόδρομος εισήλθε στο ουράνιο Αγιαστήριο για να μας αντιπροσωπεύσει ενώπιον του Θεού. Στέκεται δηλαδή ενώπιον του Πατέρα δείχνοντας τις αρετές της εξιλέωσής Του, την αιώνια λύτρωση που απέκτησε για εμάς. Όταν αποδεχόμαστε τον Ιησού, οι αμαρτίες μας συγχωρούνται και στεκόμαστε ενώπιον του Θεού καθαροί και έχοντας λάβει άφεση. Το γεγονός όμως είναι ότι και ως Χριστιανοί υπάρχοντες φορές που αμαρτάνουμε, παρά τις θαυμάσιες υποσχέσεις για νίκη που μας έχουν δοθεί. Σ' αυτές τις περιπτώσεις, ο Ιησούς μεσιτεύει για εμάς στον ουρανό ως Αρχιερέας μας. Εκπροσωπεί τον μετανοημένο αμαρτωλό παρουσιάζοντας όχι τις δικές μας αρετές αλλά τις δικές Του, ικετεύοντας ενώπιον του Πατέρα. «Όθεν δύναται και να σώζη εντελώς τους προσερχομένους εις τον Θεόν δι' αυτού, ζων πάντοτε διά να μεσιτεύση υπέρ αυτών» (Εβρ. 7/ζ' 25).

ΣΚΕΨΗ: Κάθε αναγεννημένος Χριστιανός νιώθει την ανάγκη για το συνεχές έλεος και την χάρη του Χριστού. Ανεξάρτητα από τη νέα ζωή που έχουμε στον Ιησού και τις θαυμάσιες αλλαγές στη ζωή μας, γνωρίζουμε την συνεχή ανάγκη μας για έλεος και συγχώρηση. Γιατί λοιπόν η επίγνωση ότι ο Χριστός είναι ο Αρχιερέας μας είναι τόσο σημαντική για εμάς;

Πέμπτη 3 Μαΐου

Η ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΕΞΙΛΑΣΜΟΥ

Η προς Εβραίους επιστολή διδάσκει ότι το αγιαστήριο των Ισραηλιτών ήταν τύπος του ουράνιου Αγιαστηρίου, στο οποίο ο Χριστός εισήλθε ως Αρχιερέας μας μετά την ανάληψή Του. Το επίγειο Αγιαστήριο με τα δύο διαμερίσματα, τις τελετές εξιλασμού και καθαρισμού, ήταν «υπόδειγμα και σκιάν των επουρανίων, καθώς ελαλήθη προς τον Μωϋσῆν, ὅτε ἐμέλλε να κατασκευάσῃ την σκηνήν» (Εβρ. 8/η' 5). Και ὅπως στο επίγειο Αγιαστήριο γινόταν διακονία και στα δύο διαμερίσματα, τα Ἅγια και τα Ἁγια των Ἁγίων, ἔτσι και στο Ουράνιο Αγιαστήριο ο Χριστός ἔχει υπηρεσία και στα δύο διαμερίσματα. Στο επίγειο αγιαστήριο, ἡ ἔννοια τῆς κρίσης αναπαριστανόταν τὴν ἡμέρα του Εξιλασμοῦ με τον καθαρισμό του αγιαστηρίου, ὅπως διαβάζουμε στο Λευιτ. 16/ις'. Αὐτή ἦταν ἡ μοναδική φορά τον χρόνο που ο αρχιερέας ἔμπαινε στα Ἅγια των Ἁγίων (Λευιτ. 16/ις' 12-14) για να κάνει τὸ ἔργο του καθαρισμοῦ και τῆς ἐξιλέωσης υπὲρ του λαοῦ.

Διαβάστε Εβρ. 9/θ' 20-23. Τι χρειάζεται να εξαγνιστεῖ και να καθαριστεῖ και γιατί αὐτή είναι μία ξεκάθαρη ἀναφορά στη διακονία του Χριστοῦ τὴν Ἡμέρα του Εξιλασμοῦ;

Οἱ σχολιαστὲς ἔχουν ἐκπλαγεῖ ἀπὸ τὴν δῆλωση ὅτι τὸ ουράνιο Αγιαστήριο χρειάζεται να καθαριστεῖ ἢ να «εξαγνιστεῖ». Ὡστόσο, ἐάν θεωρήσουμε ὅτι αὐτή είναι μία ἀναφορά στὴν Ἡμέρα του Εξιλασμοῦ, τὸ πρόβλημα εξαφανίζεται. Στὴν Εβρ. 9/θ' 23 βλέπουμε ὅτι τὸ ἔργο που κάνει ὁ Χριστὸς στο ουράνιο Αγιαστήριο εἶναι αὐτὸ που ἔκανε ὁ αρχιερέας τὴν Ἡμέρα του Εξιλασμοῦ στο επίγειο αγιαστήριο. Ἡ υπηρεσία του αρχιερέα σχετικὰ με τον καθαρισμό του επίγειου αγιαστηρίου προεικόνιζε τὸ ἔργο που ὁ Χριστὸς θα ἔκανε στο ουράνιο. Στὸ ἐδάφιο δεν ἀναφέρεται ὅτι ὁ καθαρισμὸς αὐτὸς γίνεται ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνάληψη του Χριστοῦ. Ἀπὸ τὴν μελέτη του βιβλίου του Δανιήλ, βλέπουμε πῶς αὐτή ἡ διακονία ξεκίνησε τὸ 1844. Ἐπομένως, ὡς Χριστιανοὶ των ἐσχάτων ἡμερῶν πρέπει να κατανοήσουμε τὴν σοβαρότητα του καιροῦ που ζοῦμε, ἀλλὰ και να στηριχθούμε στὴν διαβεβαίωση για τὰ ὅσα ἔκανε ὁ Χριστὸς για ἐμὰς στο παρελθόν και στὴν διακονία και τὸ μεσιτικὸ ἔργο που τώρα κάνει για ἐμὰς στα Ἅγια των Ἁγίων του ουράνιου Αγιαστηρίου.

ΣΚΕΨΗ: Τὸ μήνυμα του πρώτου ἀγγέλου εἶναι: «Φοβήθητε τον Θεόν και δότε δόξαν εἰς αὐτόν, διότι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτου» (Ἀποκ. 14/ιδ' 7). Ἡ κρίση δείχνει τὸ πόσο κοντὰ στο τέλος

βρισκόμαστε. Πώς πρέπει αυτή η πραγματικότητα να επηρεάσει την ζωή μας;

Παρασκευή 4 Μαΐου

Δύση ηλίου: 20:18'

Περαιτέρω μελέτη:

Η προς Εβραίους επιστολή δείχνει πως το επίγειο αγιαστήριο ήταν ο τύπος του έργου που θα έκανε ο Χριστός για εμάς, στη γη με την θυσία Του και στον ουρανό ως Αρχιερέας μας. Το αγιαστήριο ανέκαθεν ήταν αντικείμενο μελέτης του ευαγγελίου. Σκοπός του ήταν να διδάξει στους Ιουδαίους το σχέδιο της σωτηρίας, στο οποίο περιλαμβάνονταν η θυσία, η μεσιτεία, η κρίση, και η τελική εξάλειψη της αμαρτίας. Το βιβλίο του Δανιήλ δίνει περισσότερο φως που μπορεί να μας βοηθήσει στο να κατανοήσουμε την εσχατολογική διάσταση του τελικού έργου του Χριστού στο ουράνιο Αγιαστήριο.

«Εστιάζοντας στον καθαρισμό, στην κρίση, και στη δικαίωση, τα αποκαλυπτικά οράματα του Δανιήλ τοποθετούν την ημέρα του Εξιλασμού στο τέλος της ιστορίας του κόσμου. Ο καθαρισμός συνδέεται άμεσα με το ουράνιο Αγιαστήριο και το έργο του Μεσσία ως βασιλιάς και ιερέας. Τα οράματα δίνουν στοιχεία για το χρόνο κάνοντας έτσι δυνατό τον προσδιορισμό της στιγμής που ο Μεσσίας θα ξεκινούσε το έργο του τελικού καθαρισμού της κρίσης και της δικαίωσης στην ουράνια κατοικία του Θεού.» *Handbook of Seventh-day Adventist Theology*, σ. 394.

Ερωτήσεις για συζήτηση:

1. Δείτε το παρακάτω απόσπασμα της Ε. Χουάιτ, «Όπως στην παλαιά εποχή οι αμαρτίες του λαού μεταβιβάζονταν μέσω της πίστης επάνω στο θύμα και κατόπιν με το αίμα του θύματος συμβολικά μεταφέρονταν στο επίγειο αγιαστήριο, έτσι και στην εποχή της νέας διαθήκης, οι αμαρτίες των μετανοούντων αμαρτωλών με την πίστη μεταβιβάζονται στο Χριστό και πραγματικά μεταφέρονται στο ουράνιο Αγιαστήριο. Και όπως ο τυπικός καθαρισμός του επιγείου αγιαστηρίου επιτελείτο με την απομάκρυνση των αμαρτιών που το μόλυναν, το ίδιο και ο πραγματικός καθαρισμός του επουρανίου αγιαστηρίου πρέπει να επιτελεσθεί με την απομάκρυνση ή εξάλειψη των αμαρτιών που βρίσκονται καταχωρημένες εκεί. Αυτό όμως δεν μπορεί να γίνει παρά αφού προηγηθεί η εξέταση των καταχωρητικών βιβλίων ώστε να αποδειχθεί ποιοι είναι εκείνοι που με την μεταμέλεια για την αμαρτία και με την πίστη στο Χριστό δικαιούνται να απολαύσουν τα προνόμια της απολυτρωτικής θυσίας Του.» *Τ.Π.Σ.* σ. 504,505. Ποια δύο πράγματα δείχνουν ποιοι δικαιούνται

«τα προνόμια της απολυτρωτικής θυσίας Του»; Γιατί είναι σημαντικό να κατανοηθούν από τα παιδιά του Θεού, ιδιαίτερα ενόψει των δοκιμασιών των εσχάτων ημερών;

2. Διαβάστε Λευιτ. 16/ις' 15,16. Ποια είναι η σημασία του αίματος; Τι αντιπροσωπεύει το αίμα; Γιατί το αίμα ήταν τόσο σημαντικό για την Ημέρα του Εξιλασμού, και ποια είναι η σημασία του για εμάς σήμερα;